

## ZIŅO 4. CEHS

Pirms termiņa piegādes uzdevumu izpildījusi jau 17 4. cehā strādājošie. No viņiem ar augstiem darba rādītājiem individuālo uzdevumu veikšanas audējas LARISA KRAUKLE, LUDMILA MIHAILOVA un MUDITE IKAUNIECE. 105 cilvēki izpildījuši piegādes četru gadu uzdevumu. No šīs grupas savu darbu vislabāk veicis meistara palīgs VILIS ARGALIS.

Par godu Vissavienības XIX partijas konferencē 310 strādnieki pieņēma paaugstinātas saistības. 57 no viņiem maija sākumā saistības izpildīja. Labākos rezultātus uzrādījuši: šķēretāja LEONORA ČIZENOKA, vēreja ANITA SMILGA, kontroliere LIZE KĀRKLĪNA,

šķēretēja AINA VEVERE, audējas RITA KOVALKOVA un TAMARA MEISTERE, meistara palīgs ALFRĒDS KUKURS.

Par I ceturkšņa darba rezultātiem nozares socialistiskajā sacensībā ar republikāniskās Arodbiedrību centrālās komitejas Goda rakstu apbalvots brāķēšanas un mērīšanas nodaļas 1. brigādes kolektīvs (brigādiere TRISA POLAKA) un 4. ceha meistara palīgs ALDONIS STRAUME.

Pēc 1987. gada darba rezultātiem Vissavienības socialistiskajā sacensībā par uzvarētāju un labāko profesijā nozares mērөгā atzīta mūsu rūpnīcas šķēretēja ANA PETROVA.

## Štāsta veterāni

### Par rūpnīcu, cilvēkiem un sevi

— Man šodien priecīga diena. «Paldies jums, ka palikāt,» — tā man šodien teica kadru daļas priekšniece Nina Jarceva. Ļoti patīkami bija to dzirdēt, — štāsta stikla šķiedras ķīmiskās apstrādes ceha maiņas priekšniece Valentīna Zaharova. — Rūpnīcā nostrādāju divdesmit gadus, aizgāju pensijā. Un pēkšņi sapratu, ka tas nav priekš manis. Pašūt, padīt varu paspēt tāpat, pa brīvo laiku, atnācu atpakaļ ar mani pieņēma no jauna, vispirms uz laiku kā pensionāri, bet tagad, kopš šodienas noformēja par pirmās maiņas pastāvīgu priekšneci. Esmu ļoti priecīga. Katram jāstrādā savs darbs.



— Vai jūsu attieksme pret rūpnīcu ir mainījusies šo 20 gadu laikā?

— Vienmēr ar cieņu esmu izturējies gan pret cilvēkiem, gan pret rūpnīcu visu, kas mums ir — devusi rūpnīca. Kad es saku, nekādu lielu labumu jau nebija. Bet tagad — paraugieties — irizēta, dažādi ārstnieciski kabineti, autobusi atved cilvēkus līdz pašai caurlaidei. Daudz rūpniecības cilvēku labā ir izdarīts pa šo laiku. Cehā mums ir labs kolektīvs, prasīga priekšniece, kas darbam ir ļoti svarīgi. Demokrātija — tas ir ļoti labi, bet vienmēr ir jābūt disciplīnai, bez tās nekādi neiztik. Kas pa šiem gadiem mainījies rūpnīcā? Mainījies ir. Par labo es jau pateicu, bet vienlaikus ar to mums kaut kur šīs tas aizkrāmēts, nenovāktis, pamests pa roku galam. Un par to visu tācu kāds atbild. Pavisam nesen, piemēram, savēdam kārtībā sava ceha teritorijā. Pēc tam pienāca vagonis, strādnieki kaut ko izkrāva; izbera, pameta, tā arī aiz sevis nesatīrīja. Un viss mūsu darbs pa velti. Es mīlu kārtību. Tā ir jebkura darba pamats. Ziedu un zaļumu agrāk arī bija teritorijā vairāk, bet neviens neko nebeidz, nemidz.

— Rūpnīcā pacelts jautājums par prestižu, ko jūs teiksit šai sakarībā?

— Par to negribu runāt. Man šis jautājums skaidrs: galvenais — godprātīgi un godīgi strādāt, cienīt citam citu un prast novērtēt to, ko dara darba biedri. Tad par prestižu nevajadzēs runāt.

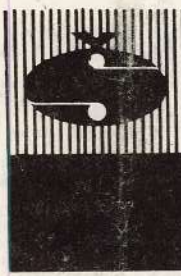
Cilvēka — strādnieka — pozīcija ir skaidra. To apstiprina darbs visas dzīves garumā. Un pelna pateicību.

Sarunājis  
**VALENTĪNA MUCIŅA**  
**ANITAS MARTINSONES** foto

## HRONIKA

Pirmssvētku dienā teicamus panākumus guva mūsu rūpnīcas sportistu grupa, kas piedalījās Naftas un ķīmiskās rūpnīcības strādnieku arodbiedrības republikāniskās spartakiādes sacensībās galdā tenisā un šahā. Sacensības notika Kuldīgā.

Uzvaru izcīnīja abas mūsu komandas. Galdā tenisā rūpnīcas godu parstāvēja Maija Pole, Mihails Dobrovoljskis, Guntis Lezdīņš un Ivars Reņģis; šahā — Maija Pole, Atis Meisters, Arnolds Klaviņš un Ivars Reņģis.



# VALMIERAS ĶĪMIKIS

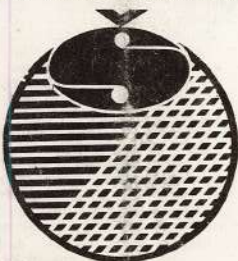
VALMIERAS STIKLA ŠĶIEDRAS RŪPNĪCAS PARTIJAS KOMITEJAS, ADMINISTRĀCIJAS, ARODKOMITEJAS UN KOMJAUNATNES KOMITEJAS ORGANS

Laikraksts iznāk  
kopš 1979. gada 25. oktobra

CETURDĪEN,  
1988. gada 18. maija

Nr. 10 (410)  
Cena 1 kop.

## Rūpnīcas jubileju gaidot



Rūpnīcas celtniecības direktorija sāku strādāt 1960. gada janvārī par celtniecības tehniko uzraugu vecāko inženieri. Toreiz bijām 3 cilvēki — celtniecības direktors **Georgijs Lakučs**, gramatvede **Maija Riba** un es. Celtniecības direktorija gādāja projekta tehniko dokumentāciju — rūpnīcu projektēja Leningradas 3. Valsts projektēšanas institūts, — sēdza līgumus ar celtniecības organizācijām, kontrolēja un pieņēma izpildītos darbus, kā arī kārtēja finansēšanas jautājumus.

Sākumā būvdarbus veica Česu celtniecības pārvalde. Ziemā iesāka celt materiālu noliktavu un mehāniskās darbnīcas. Darbus apgrūtināja ļoti bargā ziema. Česu celtniecības pārvaldei nebija pieredzes un veriena tāda liela rūpnīcības kompleksa celtniecībā. Tāpēc arī darbu organizācija sākumā nebija vajadzīgā līmenī.

Pavasari celtniecības darbu pārņēma toreizējā Sedas celtniecības pārvalde, kas vēlāk tika pārveidota par 43. CP. Tā sēkmīgi bija tikusi galā ar Sedas un Zilākalna kūdras rūpnīcu ciematu celtniecību. Rūpnīcas būvlaukumā prasīgi un enerģiski strādāja iecirkņa priekšnieks **Vladimirs Maslovskis** un darbu vadītājs biedrs **Popelnuhovs**. Katru dienu būvlaukumā bija celtniecības pārvaldes vadītie darbinieki, bieži mūs apmeklēja arī rajona vadītāji. Celtnieku jaunatnes vidū politisko darbu ak-

## No atmiņu pūra

tīvi veica komjaunatnes organizators **P. Jukonis**.

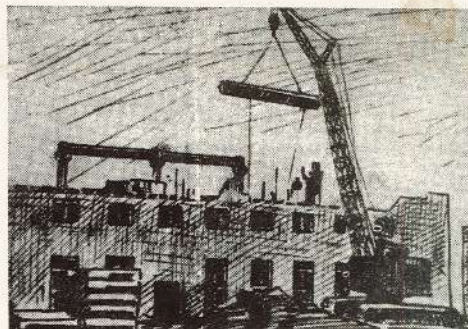
1960. gada pavasarī tika likti pamati elektrokrāšņu ceļam, administratīvajam korpusam, tika izurbtas divas artēziskās akas, būvēja pievadceļus. Pavasari tika veikta arī būvlaukuma vertikālā planēšana, zemes darbu apjoms bija liels. Būvlaukumā kūšāja sprāgs darbs. Dabā izlemējās topošās rūpnīcas kontūras.

Tika domāts arī par dzīvokļu

pā ar toreizējo rajona galveno arhitektu **Artūru Bērziņu** apsprieda jaunās slimnīcas celtniecības variantus.

Sodien, sagaidot rūpnīcas 25. gadskārtu, mums ar cieņu un pateicību jāatceras vienkaršo celtnieku pašizlīdzīgais un grūtais darbs, viņu entuziasms būvdarbu sākuma periodā. Viņi bija tie, kas lika pamatus un uzcelta pirmos korpusus jaunajam uzņēmumam — Valmieras stikla šķiedras rūpnīcā, kas deva stimulu arī visas mūsu pilsētas izaugsmei un attīstībai un kļuvis par rajona rūpnīcības flagmani.

**JEKABS RUBLOVSKIS**,  
12. ceha akumulātorists,  
rūpnīcas celtniecības dalībnieks



celtniecību. Revolūcijas ielā un Kauguru ielā, kur atradās toreiz smilšaini laukumi, paredzēja uzcelt vairākstāvu dzīvojamās ēkas.

Ja mēs šodien lepojamies ar veselības pili pie Gaujas, grību atgādināt to, ko tagad varbūt atceras tikai reti: par jaunu slimnīcu tika domāts jau tālajā 1960. gadā. Rūpnīcas celtniecības direktorija ko-

No redakcijas: lūdzam arī pārējos celtniecības dalībniekus un rūpnīcas veteranus — strādniekus un inženiertehnikos darbiniekus dalīties atmiņās par uzņēmuma celtniecību, rekonstrukciju, par pirmajiem darba gadiem jaunajos cehos.

Attēlā: Rit celtniecībā,  
1961. gada foto

## Cienijamie vecāki un astoto klašu absolventi!

1988./89. mācību gadā 36. PTV organizē jaunas mācību grupas. VSSR izsludina uzņemšanu un aicina apgūt:

- remontātslēdznieka,
  - mērtehnikas (automātikas) elektroatslēdznieka profesijas.
- Mācības latviešu valodā, apmācības ilgums 3 gadi. Ir kopmītnes. Ieinteresētos vecākus un 8. klašu absolventus gaidām uz sarunu 26. maijā pl. 14.00 rūpnīcas kadru sagatavošanas daļā. Telefons 21534 (331)

## ATICINĀM UZ SVĒTKIEM!

PIEKTDIEN, 27. MAIJĀ, PL. 19.00 VALMIERAS RAJONA CENTRĀLĀS SLIMNĪCAS KULTURAS NAMĀ NOTIKS ĶĪMIKU DIENAI VĒLTĪTS SARIKĶOJUMS.

PROGRAMMĀ:

- UZRUNA.
  - VETERĀNU APSVEIKSANA.
  - MUZIKĀLI HUMORISTISKA ATPŪTAS PROGRAMMA «JAUTRAIS KARUSELIS».
- VISI LAIPNI AICINĀTI!

## Partijas rūpnīcas komitejā

### JAUNI UZDEVUMI

Pirmdien notika kārtēja partijas rūpnīcas komitejas sēde, kurā piedalījās partijas rūpnīcas komitejas locekļi, partijas cehu pirmorganizāciju sekretāri, kā arī LKP Valmieras rajona komitejas sekretārs **Mēcslavs Grohovskis**.

Dienas kārtībā bija jautājums par partijas rūpnīcas organizācijas uzdevumiem ideoloģiskā darba pārveidošanā. Klātesošie noklausījās **Ļubovas Gavrilovas**, **Māras Kelderes**, **Lolitas Dreimanes**, **Olgas Popjukas** un citu biedru atskaites.

Pārrunātajā jautājumā tika pieņemti attiecīgi lēmumi.

## Šaušanas sacensībās

Uzvaras 43. gadadienai veltītajās starpehu šaušanas sacensībās piedalījās 6 komandas, kopā 56 dalībnieki, no viņiem 50 sportisti izpildīja GDA normatīvu. Komandu vērtējuma DOSAAF pirmorganizācijas sarindojās sekojoši:

1. vietā 5. ceha komanda (687 punkti),
2. vietā 2. ceha 5. maīpas komanda (628 punkti),
3. vietā 12. ceha komanda (582 punkti),
4. vietā 2. ceha dienas maīpas komanda (482 punkti),
5. vietā 4. ceha 1. maīpas komanda (334 punkti).

6. vietā 17. ceha komanda (241 punkti). Individuālie uzvarētāji: sievietes konkurencē:
1. vietā Ineta Ogsta (2. ceha 5. maīpa) — 98 punkti,
2. vietā Sarmīte Auniņa (5. cehs) — 79 punkti,
3. vietā Maija Balode (5. cehs) — 72 punkti.

Viriešu konkurencē:

1. vietā Valentīns Bečers (2. ceha 5. maīpa) — 96 punkti,
2. vietā Arnis Apinis (2. ceha 5. maīpa) — 95 punkti,
3. vietā Sigurds Pulkstenis (5. cehs) — 88 punkti.



Attēlā: komanda ar izcīnīto kausu rajona mēroga sacensībās (no kreisās) PAVELS VELIKANOVS, DOSAAF rūpnīcas komitejas priekšsēdētājs IMANTS JERKINS, VITA BALTIŅA, INETA OGSTA, ARNIS APINIS un VALENTĪNS BEČERS.

ANITAS MARTINSONES foto

## «NADEŽDAS» PIRMĀ JUBILEJA

Uzvaras svētku priekšvakarā Lielā Tēviņas kara veteranus un tos, kas bija ieradusies viņus sveikt, ar jaunu programmu iepriecināja krievu lirisko dziesmu ansamblis «Nadežda».

Pagājušais pirmais gads, kopš mūsu ansamblis uzsāka savu darbību, — stāsta 4. ceha audzēja Olga Ivanova, kura ir viena no šīs kolektīva organizatoriem un vadītāja. — Zīmīgi, ka savu pirmo koncertu mēs pirms gada arī sniedzām Uzvaras svētkiem veltītajā tematiskajā pasākumā. Aizvadītā gada laikā esam iestudējuši vairākas programmas — Lielā Tēviņas kara gadu dziesmas, krievu tautas un liriskās dziesmas. Rūpnīcā, Valmieras 2. vidusskola, Zilaiskalnā. Matišos un vairākās citās vietās sniegti 14 koncerti. Šī gada 1. Maijā svētkiem veltītajā svinīgajā sanāksmē, kas notika ZET klubā, piedalījāmies svētku koncertā. Jumarā uzstājāmies kopā ar «Dainu».

Grūbu atzīmēt, ka jau kopš ansambļa organizēšanas laikiem pastāvīgi jūtam ciehas priekšnieces Astridas Aizsilnieces un orodbied-

ribas rūpnīcas komitejas priekšsēdētājas Mudites Liepiņas atbalstu. Tieši pateicoties orodbiedrības un ceha vadības atbalstam, tagad esam tikusi pie jauniem tēriem.

Ansamblis ir vienpadsmit dalībnieks, galvenokārt aušanas ceha strādnieces, kā arī divas skolotājas no Valmieras 2. vidusskolas. Šoreiz nevienu no viņām īpaši izcēl negribu, visas aktīvi nāk uz mēģinājumiem un piedalās koncertos. Lielā atzinība jāzēskā ansambļa muzikālajai vadītājai — Valmieras galvas kombināta bērnu dārza audzinātājai Lidijai Zelis.

Par mūsu plāniem, Esam paredzējuši turpmāk galveno vērību pievērst folklorai. Krievu folklorā ir ļoti bagāta ar tautas dziesmām, čestuskām, rituāliem. Grībam to, pašu paraugu mums šajā ziņā rāda «Dainas», kas savas programmas smēļ no latviešu tautas folkloras avotiem. Ceram, ka mūsu jaunās programmas patiks dažādu tautību klausītājiem.

Ar OLGU IVANOVU runāja HERMANIS HERCBERGS

## EKSĀMĒNI JAUNAJIEM

No 26. aprīļa līdz 3. maijam kvalifikācijas eksāmenus kārtoja Valmieras starpskolu mācību ražošanas kombināta audzēkņi un atbilstoši teorētiskajam zināšanām un praktiskajām iemaņām ieguva kategoriju profesijas, ko viņi izvēlējās, uzsākot mācīties vidusskolā. 22 zēniem tā bija atslēdznieka profesija, 9 meitenēm — spoletājas, 9 meitenēm — šķeterētājas. Viņi ir 2. vidusskolas audzēkņi, un, paraleli mācībām, vienu dienu nedēļā pavadīja rūpnīcā, lai apgūtu minētās profesijas.

Teicamas zināšanas eksāmenos parādīja Vladimirs Kononovs, viņam tika piešķirta atslēdznieka 3. kategorija, Ilona Zante, Tatjana Timošina, Marina Gavrilova, Tatjana Žurikova un Alla Romancuka ieguva šķeterētājas 3. kategoriju. Meitenes saņēma teicamas atzīmes gan teorijā, gan praktiskajā darbībā.

Spoletāju grupā vislabāk eksāmenus kārtoja Jelena Blednaja, Valentīna Apanasjovka un Jelena Vaivode — viņām spoletājas 3. kategorija.

Eksāmenos piedalījās SMRK direktora vietniece Ieva Zuga.

Par iegūtajām zināšanām audzēkņi pateicās pasniedzējiem — 17. ceha meistaram Andrim Gūtmanim, spoļēšanas nodaļas priekšniecei Arījai Pencei, šķeterēšanas nodaļas inženierai tehnoloģei Margarītai Timošinai.

Praktiskās iemaņas audzēkņi apguva rūpnīcas čehos pieredzējušu strādnieku vadībā. Teicami šo darbu organizēja 17. ceha priekšnieka vietnieks Māris Kiršblats kopā ar saviem brigadieriem un spoļēšanas nodaļas instruktore Ināra Liepiņa.

Tagad jauniešiem sekmīgi jānokārto vidusskolas eksāmeni, un tad kopā ar atestātu par vidējo izglītību viņi saņems arī apliecinību par iegūto profesiju. Sarunās par nākotnes nodomiem daži jaunieši izteica vēlēšanos strādāt rūpnīcā iegūtajā profesijā, daži vēlas saņemt nostiprinātu mācībām RPI un Rīgas industriālajā politehnikumā.

GUNTA VINTERE, kadru sagatavošanas inženiere

## DOSA AF

## KOLEKTĪVAM JĀSAROSĀSI!

Nesen notika Valmieras rajona DOSAAF komitejas plenums, kur tika risināti jautājumi par DOSAAF organizācijas darbu uzlabošanu.

Galvenais uzdevums joprojām ir godvērti patriotiskā audzināšana, pievērsot uzmanību arī internacionālajam attiecībām. Šai darbībai uzdevumi ir mūsu rūpnīcā. Mūsu kolektīvā ir daudz dažādu tautību strādnieku, samērā daudz jauniešu. Ta kā strādājām vienā kolektīvā un veicam kopīgu darbu, tad mūsu mikrokollektīviem ir jābūt saliedētiem, jāpalīdz citu tautību cilvēkiem apgūt latviešu valodu, jāiepazīstina ar mūsu kultūru un vēsturi. Līdz ar to arī paši bagātināsīmes, uzzinādami cittautu tradīcijas. Ja izveidosim kolektīvos cieša draudzība, tad paradīsim arī tas jūtu siltums, kas ļaus labāk strādāt un veidot mūsu sadzīvi.

Pārņūnās kolektīvos un ar jauniešiem liela uzmanība jāvelta Dzimtenes patriotismam. Tagad, aikalāties periodā, mēs sākam saskatīt savus nepadarītos darbus, sava nekvalitatīvā darba rezultātus, un dažiem sāk likties, ka tā ir likumsakarība. Daudzi ņem negatīvo pozīciju, sak, redzēs, ar ko tas beigsies. Tieši tas ir mūsu kolektīva patriotiskās audzināšanas darbalauks. Jāsaprot, ka viss sliktais, kas tagad ieroga dienas gaismu, ir mūsu pašu «ziedu laika» rezultāts. Ar komjaunatnes organizācijas un partijas biedru atbalstu arī DOSAAF pasākumos jāizsaka ceļi, kā uzlabot darbu. Aktīvi jāiesaistās sabiedriskajos pasākumos — gan sporta sacensībās, gan tautas, gan sociālo objektu celtniecībā. Viss, ko kolektīva biedri darīs, tiek veikts pašu nepieciešamībai, pašu apkārties izdalošānām. Jauniešiem jāiemāca ciemt savu koleģu darbu, sargāt sabiedrisko īpašumu, tīrību sev apkārī. Arī DOSAAF biedru naudu iemaksa ir simboli par pederību pie šīs masveidīgas armijas, avīcijas un flotes veicināšanas biedrības. Un kurš gan no mums negrib, lai Dzimtenē tiktu droši apsargāta? Plēnumā tika runāts arī par

sporta problēmām. Bez šaubām, visi tehniskie sporta veidi ir saistīti ar izdevumiem, ko daļēji jāsedz arī pašiem sportistiem. Mūsu rūpnīcas autosportistu sacīņnieks: 18 pirmās klases sportisti dažos gados — ir diezgan liels. Tikai pēdējā laikā palikuši tādi kā kūrāki, vai varbūt tādi, ka augstu rezultātu gūšana kļuvusi grūtāka? Taču tā jābūt: jo augstāki mērķi, jo vairāk spēka jāpieliek to sasniegšanai. Laikam bija kļūda, ka dažas pēdējās sacensības apvienojām ar rajona čempionātu, turpmāk tas notiks atsevišķi, taču tad aktīviem jāklūst pašiem. Aktivitātei jānāk no cehu pirmorganizāciju priekšsēdētājiem. Un slikti ir tas, ka cehu un maipu priekšnieki nepievērš vajadzīgo uzmanību un nesniedz atbalstu sacensību organizēšanai cehos. Pēdējā laikā uz starpehu sacensībām izdodas komandās savākt tikai ar pieruāšanu. Vienīgie patstāvīgi strādājošie ir 5. 12. cehs un 2. ceha 5. maīpa. Bija lielas grūtības ar sociālistiskās sacensības rezultātu vērtēšanu. No cehiem, izņemot 5. 12. un TKD, informāciju par paveikto iegūt neizdevās. Sacensības šaušanā par godu Padomju Armijas un Jūras Kara Flotes dienai piedalījās tikai 6 komandas, sacensības par godu Uzvaras 43. gadadienai piedalījās šīs pašas 6 komandas. Bet rūpnīcā mums ir 27 cehu un maipu pirmorganizācijas. Sakuru uzlabošanai ar pirmorganizācijām ir ierikota DOSAAF pasta kasīte caurlaidē. Savus priekšlikumus var dot jebkurš strādājošais.

Plēnumā gaitā pretenzijas tika izteiktas arī DOSAAF CK adresē: par sliktu materiālo apgādi, par diplomu trūkumu, par palīdzības nesniegšanu celtniecības darbos. Taču, neraugoties uz daudzām ārejiem trūkumiem, tika pieņemtas paaugstinātas sociālistiskās saīstības, un arī mūsu kolektīvam ir jāsarosās. Jāsāk ar darbiem sev apkārī un jāsporto. Kas to nevar, lai nāk talkā ar pieredzi, padomu.

IMANTS JERKINS,  
DOSAAF rūpnīcas komitejas priekšsēdētājs

## «Kristīna»

### raža

Kļuvuši zināmi triju konkursu rezultāti, tādējādi noslēdzās kinoamatieru darba sezona.

Latvijas PSR kinoamatieru XXX filmu skates noslēgumā (Rīga, VEF kultūras un tehnikas pilī) JĀNA ROKA «Monmartras», ANDRA ETMAŅA «Vārtis» (par tēlnieku plēnēru, ar ANDREJA VĀRPAS komentāru), VAIRA SELECKA «Cēsu akvarelis» apbalvoti ar diplomiem. Bronzas medaļas — divām Vaira Selecka filmām: «Atvadu izrāde» un «Vecais meistars» (P. LOCIS).

Latviešu tēlotāji mākslai veltītajā republikas konkursā «Aprīļa palete» no trijām filmām divas ieguva republikas Mākslinieku savienības balvas: «Cēsu akvarelis» un «Vārtis». Tika demonstrēta arī «Monmartra». Zūrijas (profesionāli mākslinieki) atsauksmes: ļoti slavētas «Kristīna» filmas, atzīmētas, ka tās nopietni atspoguļo mūsdienu profesionālo tēlotājmākslu. Izcēlts arī Andreja Vārpa oriģinālais komentārs filmai «Vārtis».

Mākslinieku savienības pārstāji izteikuši cerību, ka šīs filmas varēs noskatīties dažādā sekcijā biedri. Aprīļa beigās piecas «Kristīna» filmas — par Valmieras akmens-tēlnieku plēnēriem, «Cēsu akvarelis» un citas tika demonstrētas Rīgā, Tēlnieku namā.

Noslēdzies arī profesionāli tehnisko vidusskolu sistēmas audiovizuālo materiālu republikāniskais konkurss «AV-88». Tā ietvaros atsevišķajā 16 mm kinofilmu konkursā «Kristīns» piedalījās ar 12 darbiem. Vairākas filmas apbalvotas.

ARMINS LEIŅS

## KAD SMARŽO ZEME...

Kad aizdunējis pirmais pērķons tālumā un zibens ievijis liču ločus debesis, kad vaļā sprāgst pumpuri un zeme smaržo un kup, sejuju gaīdāmā, tad sirmos virus un sievas pārņem savāds nemiers, viņu atmiņu vagās atzelj to gadu dēsti, kad duneja citāds pērķons un sprāga ne pumpuri...

Ir klāt tas brīdis, kad tuvojas ziediem rotātais mirklis — Uzvaras diena, un rūpnīcas jaunieši un komjaunieši draudzīgā pulcīņā kopā ar 36. PTV un 4 vidusskolas

mīgropublikas Igaunijas zemi. Jauki izskanēja rūpnīcas direktora Ināra Poļaka novēlējums, lai celā būtu ne tikai saulīte, bet arī lietus lāses, un visiem raits solis. Kā rūpnīcā strādājošo kara veterānu pārstāvis līdzī devās Talivaldijs Podnieks. Viņa goda uzdevums — nodot kapsulu ar zemi no Padomju Savienības Varona M. Kovaljova bojā ejas vietas Gulbenes 1. vidusskolas audzēkņiem. Talivaldijs Podnieks līdzī dodas ne pirmo reizi, tādēļ ar ārejiem jau sarādīs.

suma brīža un ziedu nolikšanas ceļš vijas tālāk, jo dienas mērķis — Gulbene — vēl tālu. Ilggādējai skrējējai Guntai Birumai solis vingrs. Taču no viņas nemaz nedomā atpalkīt Ingūna Zaula.

Ceļā apskatījām kultūras un vēstures pieminekli barona fon Vulfa bijušās Lizuma veidzīrnavas. Tagadējais muzeja saimnieks, pensionētais dzīrnavnieks, bijušais melderis Zvaigznties dēls, mums tāpat vien nelaiž iekšā — veicām apkārī dzīrnavam trīs goda aplus. Dzīrnavās izstādīti LPSR Nopelniem bagāta kultūras darbinieka Jāņa Brehtes un viņa meitas Ilonas darbi. Pēc aicinājuma mākslinieka, pēc profesijas — mehānizatora Varadota Galviņa gleznas sajusminājā tāpat kā viņa skolotāja Jāņa Brehtes darbi. Dzīrnavās varējam uzzināt visu par šī novada vēsturi un izcilākajiem tā ļaudīm.

Pēc dažām stundām kopejo soļu raksts atskan Gulbenes ielās. Brāļu kapos mūs sagaida gulbenieši. Pēc svinīgā mitiņa, pašā vakarā noris tikšanās ar Gulbenes 1. vidusskolas skolēniem. Te ieradusies arī 2. vidusskolas skolēni.

I. PAZARE  
(Nobeigums nākamajā numurā)

## UZZMANĪBU!

Sakarā ar noliktavas pārzīnes Jūrites Fjodorovas atvaļinājumu rūpnīcā strādājošajiem netiks pardots uzņēmumā ražotās tautas pateriņa preces līdz 20. jūnijam.

Redaktore V. LEJSTRAUTA



audzēkņiem dodas sava tradicionālajā pārskrejienā pa Lielā Tēviņas kara cīņu un kauju slavas vietām. Šoreiz viņu ceļš ved pa Vidzemi — Gulbeni, Stamerienu, Alūksni, Valku, nedaudz skarot kai-

Saules stari dasmi izlījuši par zemi. Uzpuš dzestrīs vējiņš. Un, glūzi nemanot, aiz skrējēju pāriem atzīdmiņi pirmie pārdesmit kilometri, jo klāt, staltu priēžu ieskaulī, Smiltēnes Brāļu kapi. Pēc klu-